

af afgørelser efter den foreslåede bestemmelse derfor skulle ske til Finanstilsynet.

Efter den gældende bestemmelse har Fondsrådet alene kompetence til at behandle klager over afgørelser i sager af vidtrækkende eller principiel betydning, som de nævnte virksomheder har truffet i henhold til egne regelsæt.

I forbindelse med ændringen af lov om værdipapirhandel m.v. ved lov nr. 172 af 29. maj 2002 blev det bestemt, at Fondsrådet kunne beslutte, at de beføjelser, som rådet er tillagt, kunne delegeres til en fondsbørs eller en autoriseret markedsplads. Disse virksomheders afgørelser inden for det delegerede område ville blive truffet på Fondsrådets vegne. I lovens § 88, stk. 2, blev det derfor bestemt, at de ankeregler, der skulle gælde, når Fondsrådet selv traf afgørelse, ligeledes skulle finde anvendelse på afgørelser, der blev truffet på Fondsrådets vegne. Anke af disse afgørelser skulle derfor ske til Erhvervsankenævnet.

Samtidigt blev det i lovens § 88, stk. 3, præciseret, at de sager, som Fondsrådet kunne behandle som ankeinstans, var afgørelser, der blev truffet af de nævnte virksomheder i henhold til deres egne regelsæt. Tidligere kunne Fondsrådet behandle klager over alle afgørelser i sager af vidtrækkende eller principiel betydning som virksomhederne traf, uanset om afgørelserne blev truffet i henhold til bestemmelser i loven eller efter egne regelsæt.

De afgørelser, som virksomhederne træffer i henhold til bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v., der ikke er omfattet af de delegerede områder, vil derfor efter den gældende lov hverken kunne ankes til Erhvervsankenævnet efter § 88, stk. 2, eller til Fondsrådet efter § 88, stk. 3. Det foreslås på den baggrund, at Finanstilsynet fremover får kompetence efter lovens § 88, stk. 3, til at behandle klager over afgørelser truffet af de nævnte virksomheder i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. eller regler udstedt i medfør af loven uden for de delegerede områder. I forhold til disse afgørelser er Finanstilsynets kompetence ikke betinget af, at afgørelserne er truffet i sager af vidtrækkende eller principiel betydning. Forslaget indebærer en udvidelse af adgangen til at klage over markedsvirksomhedernes afgørelser, idet det, jf. den gældende bestemmelse, kun er sager truffet efter virksomhederne egne regelsæt, der kan indbringes, og ikke afgørelser, som virksomhederne træffe i henhold til bestemmelser i loven. Klager over afgørelser truffet af markedsvirksomhederne i henhold til virksomhedernes egne regelsæt i sager af vidtrækkende eller principiel betydning vil efter forslaget skulle behandles af Finanstilsynet. Dette er i overensstemmelse med

den i foreslåede generelle ændring af kompetencefordeling mellem Finanstilsynet og Fondsrådet.

Til nr. 37

Det foreslås, at henvisningen til § 31, stk. 3, i straffebestemmelsen i lovens § 93, stk. 1, 1. pkt., udgår som følge af, at bestemmelsen i lovens § 31, stk. 3, foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 38

Det foreslås ved bestemmelsen, at der gives Erhvervs- og Selskabsstyrelsen hjemmel til at fastsætte sanktioner i form af bøde for overtrædelse af regler udstedt i medfør af loven. Ændringen vil give styrelsen mulighed for at fastsætte bestemmelser om bødestraf i den såkaldte "storaktionærbekendtgørelse" udstedt i medfør af lovens § 29, stk. 3, hvilket der har vist sig at være et behov for i praksis. Samtidig udgår Fondsrådets beføjelse til at fastsætte sanktioner i regler udstedt i medfør af loven. Sidstnævnte er en konsekvens af, at Fondsrådets regeludstedende kompetence foreslås ophævet.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er enslydende med den i lovforslagets § 1, nr. 8 foreslåede ændring. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 2 og 3

Ændringerne er enslydende med de i lovforslagets § 1, nr. 9 og 10 foreslåede ændringer. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder. Med forslaget fjernes eventuel usikkerhed omkring forordningens bestemmelser og de bestemmelser, der følger af lov om finansiel virksomhed, idet det præciseres, at bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed eller regler udstedt i medfør heraf ikke har gyldighed i de tilfælde, hvor bestemmelserne regulerer de samme forhold, som forordningen regulerer for de af forordningens artikel 4 omfattede virksomheders koncernregnskaber.